

† MITROPOLITUL IOSIF

SCRISOARE PASTORALĂ

LA ÎNVIEREA DOMNULUI

2025

**ÎNVIEREA LUI HRISTOS – LUMINA CARE
LUMINEAZĂ TUTUROR!**

CĂTRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
ȘI POPORUL DREPTSLĂVITOR DIN
ARHIEPISCOPIA EUROPEI OCCIDENTALE

*Săvârșit-ai mântuirea în mijlocul pământului, Făcătorule,
ca să ne mântuim; de bunăvoie pe Cruce ai fost răstignit
și Edenul cel ce se încuiase s-a deschis.
(Canonul cel Mare, Sf Andrei al Cretei)*

Hristos a înviat !

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Preacuvioase Maici,
Iubiți Frați și Surori,

Taina Învierii lui Hristos ne ține trează de două mii de ani conștiința creștină și ne îndreaptă inima spre frumusețea și unicitatea acestei vieți, trecătoare și scurtă în aparență, dar în care viața Dumnezeu ne-a adus ca dar și mântuire din moarte pe Însuși Fiul Său, Iisus Hristos, Cel ce ne învie împreună cu El. Frumusețe și Lumină mai presus de orice lumină s-a arătat nouă această noapte în care Mormântul păzit și pecetluit se deschide Luminii care este Hristos, pentru a nu se mai putea închide și pecetlui niciodată peste cei ce cred în El, precum Domnul Hristos Însuși ne spune : « *Adevărat, adevărat zic vouă : Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viață* » (Ioan 5, 24). Fără îndoială și după Învierea Domnului ne întoarcem în pământ, când viața noastră aici se sfârșește, însă cu Cerul în noi, cu Hristos în noi, pentru că ne-am botezat întru El și ne-am îmbrăcat în El – « *Câți în Hristos v-ați botezat în Hristos v-ați îmbrăcat* » (Gal. 3, 27) sunt cuvintele Sfântului Apostol Pavel, pe care le cântăm la Dumnezeiasca Liturghie din această zi a Învierii. Împreună cu noi în apa Botezului nostru se pogoară Hristos și ne îmbracă cu El, cu Lumina Lui cea dumnezeiască, dar și El se îmbracă cu noi, cu moartea noastră, pentru ca moartea și întunericul să nu ne poată ține ostatici : « *Îngropați fiind împreună cu El prin botez – ne spune Sf. Pavel, cu El ați și înviat prin credința în lucrarea lui Dumnezeu, Cel ce L-a înviat pe El din morți* » (Col. 2, 12). Biruința Lui asupra morții este și biruința noastră, a celor ce credem în El. Prin El, moartea nu mai are stăpânire nici asupra celor ce cred în Cel Înviat. « *Iar dacă am murit împreună cu Hristos (prin Botez), credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui* » (Rm. 6, 8-9). Moartea dă înapoi viața, în Hristos, iar noi o primim prin credință și împărtășirea cu El, nu numai nealterată, nestricată, ci și plină de har și în cele din urmă îndumnezeită.

Suntem încredințați astfel că Învierea lui Hristos înseamnă și re-facerea lumii, un nou început al ei, de data aceasta într-o altă grădină, cea a Mormântului lui Hristos în care moartea nu mai este. De acolo se reface lumea, noua creație, cea în Adam cel Nou – Fiul lui Dumnezeu. În această nouă grădină Crucea devine pomul vieții și Hristos este Roada ei Care « *dă viață lumii* » (cf. In. 6, 51). Lucrarea de înnoire a lumii Dumnezeu o face însă și prin conlucrarea deplină cu libertatea omului, pe care îl cheamă să con-lucreze cu El la creația cea nouă, a Învierii, la omul Învierii, cea dintâi care a răspuns la această chemare fiind Fecioara Maria, Maica lui Dumnezeu. La această chemare spre lucrarea Învierii lui Hristos în lumea dominată, de la Adam cel dintâi, de

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

teamă și realitatea morții, au răspuns și au pornit apoi și Apostolii cu puterea Duhului Sfânt revărsat de Însuși Părintele Ceresc peste ei după Înviere, aducând tuturor neamurilor înspre care au fost trimiși mărturia a ceea ce au trăit și au văzut din viața pământească a Fiului lui Dumnezeu. « *Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine* » (In. 15, 26-27) – îndeamnă Mântuitorul pe ucenicii Săi.

Iubiți credincioși,

Prin Învierea Sa și voia Părintelui Ceresc, Hristos ne redă frumusețea cea dintâi, pentru care Dumnezeu Însuși ne-a creat, dar pe care am pierdut-o în Adam și Eva, care în mod liber s-au lepădat de voia lui Dumnezeu prin neascultare. După căderea lui Adam însă, prin Fiul Său, Dumnezeu își revarsă pentru veșnicie dragostea netrecătoare peste noi și ne recheamă la frumusețea cea după chipul Fiului Său, înviat, fără să calce libertatea noastră. Își revarsă dragostea Sa peste noi și peste lumea întreagă cu o putere simțită și văzută numai de ochii credinței, de ochii care se curăță neîncetat de povara egoismului, grijilor lumii și păcatului, cu harul Duhului Sfânt, Cel dat lumii prin Sfinții Apostoli. Prin Sfântul Duh, pe Care îl primim fiecare după Sfântul Botez, ne cheamă neîncetat la a primi Lumina lui Hristos pentru a vedea și auzi adevărata chemare la viața cea nouă, fără moarte, la frumusețea lui Hristos înviat, redată omului, netrecătoare.

A primi Lumina lui Hristos, cum facem în această noapte a Învierii, nu înseamnă a întoarce spatele vieții, în lumea în care trăim – atât de frumoasă și primitoare creată de Dumnezeu pentru om – ci a purta și a arăta și a trăi în această Lumină, călăuziți de adevărurile dumnezeiești, care ne preschimbă, ne transfigurează viața și ne călăuzește pe calea către înviere. Suntem chemați să trăim aici și acum cu Lumina lui Hristos, amestecați cu Cerul – așa cum suntem de la Botez – cu Cel care ne destăinuie și ne tâlcuiește înțelesurile vieții așa cum El le gândește pentru noi. Ne tâlcuiește neîncetat taina vieții pământești ca fiind una chemată la lumină și dorită de El pentru a prelungi în ea Împărăția lui Dumnezeu și pentru noi, în comuniune desăvârșită de iubire cu Creatorul nostru. Pentru a ne ridica la starea de Împărăție, Iisus Hristos primește și păcatul nostru și moartea noastră ca fiind ale Sale și le biruiește, adică le desființează. « *Căci, așa cum a fost între morți nu pentru Sine, ci pentru noi, ca să Se facă începătorul vieții noastre (celei noi), desființând în Sine stăpânirea morții (cf. Evr. 2, 14), așa a luat asupra Sa și crucea cuvenită nouă, osândind în Sine pedeapsa provenită din Lege, ca toată fărădelegea să-și astupe gura ei, după cuvântul din Psalmi (cf. Ps. 106, 42), odată ce Acela care nu avea păcat a fost osândit pentru păcatul tuturor.* » (Sfântul Chiril al Alexandriei, *Comentariu la Evanghelia Sf. Ioan*, Ed. Basilica, București 2022, tom 3, pag. 590)

Hristos Domnul biruiește păcatul omului – care a devenit fratele Lui – pe Cruce, iar moartea o biruiește prin primirea ei și îngroparea Lui în mormânt, chemând astfel pe fiecare din mormânt la Viață, de data aceasta în Sânul lui Dumnezeu Cel în Treime, izvorul iubirii, acolo unde El Se înalță cu trupul înviat și îndumnezeit. Din iubirea lui Dumnezeu omul însuși a fost creat și toate cele ce sunt au fost create pentru el, ca prin ele să recunoască iubirea Lui și să crească el însuși în iubire, până la desăvârșire.

Iubiți frați și surori,

Ce putem aștepta mai mult de la Dumnezeu decât această revărsare de viață prin Învierea Hristos, prin care și nouă ne-a deschis calea spre veșnicie și ne-a arătat iubirea Lui necondiționată.

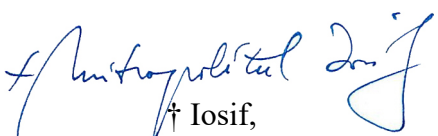
Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

În oamenii sfinți regăsim iubirea omului care răspunde iubirii lui Dumnezeu, începând cu Maica Domnului, Sfinții Apostoli și Mucenicii, și toți sfinții știuți și neștiuți. Regăsim același răspuns la iubirea lui Dumnezeu – Care ne dăruiește Crucea și Învierea Fiului Său ca poartă de intrare în Împărăția Sa – și în cei 16 sfinți contemporani nouă, pe care Biserica noastră îi are de acum mijlocitori la Tronul Preasfintei Treimi, trecuți în rândul sfinților în toamna anului trecut. Îi amintim pe acești sfinți mărturisitori, mucenici și cuvioși : Sofian de la Antim, Arsenie de la Prislop, Dumitru Stăniloae, Liviu Galaction, Ilarion Felea, Constantin Sârbu, Iraclie din Basarabia, Alexandru din Basarabia, Ilie Lăcătușu, Paisie și Cleopa de la Sihăstria, Dometie de la Râmeț, Serafim de la Sâmbăta, Gherasim de la Tismana, Visarion de la Lainici, Calistrat de la Timișeni. Ei care, în ciuda vremurilor de persecuții, a torturilor suportate pentru credința lor în închisori, a greutăților de tot felul, ne învață prin mărturia vieții lor că oricare ar fi societatea în care trăim, Hristos este Același și iubirea Lui pentru noi nu se împuținează niciodată. Dar învățăm din mărturia vieții lor și că nimeni și nimic nu poate înlocui răspunsul nostru liber la dragostea lui Dumnezeu pentru noi. Prin iubirea și credința în Cel răstignit și înviat, acești sfinți contemporani nouă au devenit făclii ale Învierii pentru lumea întreagă, biruitori în iubirea pentru Cel Care le-a dăruit iubirea. Îi rugăm să mijlocească pentru noi și pentru lumea întreagă !

Urmând tuturor sfinților și noi să fim mijlocitori unii pentru alții înaintea lui Dumnezeu, iertând toate fraților noștri pentru Înviere, fiind cu luare aminte la nevoile lor, dar neluând aminte spre judecată la neputințele celorlalți, ci mai ales la ale noastre proprii, pentru a le îndrepta cu ajutorul harului. Să ținem cu sfințenie obiceiul de a dăruia celor care nu au cele de trebuință, precum Domnul Hristos ne dăruiește și Se dăruiește nouă fără măsură, ca și prin faptele noastre, nu numai prin cuvântul nostru, să fie proslăvit Dumnezeu Care ne-a dăruit prin Fiul Său Învierea.

Hristos a înviat !

Al vostru de tot binele doritor și rugător către Hristos Domnul Cel Înviat,

† Iosif,
Arhiepiscopul Europei Occidentale
Mitropolitul Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei
Occidentale și Meridionale

Învierea Domnului 2025